

Nro. 8.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indúlt Bétsből , Pénteken Januarius 27-dik napján,
1809-ik esztendőben.

B é c s .

Megfontolván ő Cs. K. Felsége azt , hogy a' ten-
geri kereskedésnek mindenféle való meggatoltatódá-
sa miatt , az Indiákból jövő orvosi szerek naponként
drágulnának , 's tekintetbe vévén , hogy ha ezen
idegen orvosi szerek helyett egyéb hazai Surroga-
tumok találtathatnának , abból az egész Austriai Mo-
narchiára sőt az egész száraz Európára nézve mi né-
mű nagy hasznok következhetnének : olyan határo-
zást méltoztatott kegyelmesen tenni , hogy ezen tö-
kéletes Surrogatumoknak felkerestetésekre és felta-
lálásokra olly jutalmak rendeltettefsenek , a' mellyek

az illy hafznos találmányoknak fontofságokhoz legyennek alkalmaztatva, 's az ahoz értő tanult embereket ezeknek felkeresésekre felbuzdittsák, a' kik e'szerént azon iparkodjanak, hogy közönségesen vétettette egy részről a' hazai plántáknak és mineraléknak orvosi erejek felfedeztesenek, és meghatároztafsanak, más részről pedig, hogy a' külső elkerülhetetlenül szükséges orvosi szerek helyett, egygyenként vétettette, hasonló erejű Surrogatumok találtathassanak. Különös figyelmeteséget kell pedig mindenek felett a' Kámforra, Chinára, Opiumra, 's egyéb e'féle idegen országú nevezetes erejű orvosi szerekre fordítani. — A' célnak elérhetése végett ött kérdések tétettek ki, és mindeniknek meg felytésiért 500 aranyok rendeltettek, arany pénzben, jutalomúl, mellyeknek elnyeréseken mindeneknek szabad leszen iparkodni, mind a' hazabélieknek mind külföldieknek.

A' megfelytésre kitétetett 5 Kérdéseket a' jövő Magyar Kurirban fogjuk közleni a' Magyar olvasókkal.

* * *

Nállunk a' tél jókor eljött. Még Januarius 3. első heteiben is meglehetős keménységgel tartott. Felette sok hó esett. Azonban a' mult kedden este ve felé, mikor még derekasint esett volna a' hó, meleg szél kezdvén fúni, a' hovat elsöve változtatta — szerdán reggel már folytak az utzákon a' hóvíz patakok — a' Dunán hátán a' jeg megindúlt, és a' belső városi lakosok a' Leopoldstadti lakosokat nem kevésbé féltik, hogy megáznak.

Spanyol Ország.

A' Párisból Jan. 13-kaig kijött Monitor árku-

saiban kijöttek már a' 22, 23, és 24-dik Bulletinnek (Frantzia Extra-Blattok). Az elhírelt három napi nagy ütközetről, melyben a' hírek szerént az egygyesüt Anglus és Insurgens armádiák egészfzen eltöröltettek volna, ezekben sem találtatik semmi emlékezet. Tele vannak az Anglusok gyalázásával. Most különösen azért gyaláztatnak a' Frantziáktól, hogy miért nyomúltak olyan bátran elő, ha meg nem akartak állani, és verekedni, 's több e'félék. — Azok a' levelek, a' mellyekben az erőfsítettett, hogy a' Frantzia nagyobb erő Truxillo felé indúlt volna útnak le felé a' Tagus mellyékein, már visszfa vették ezen erőfsítéseket, úgy adván most elő a' dolgot, hogy Leonnak és Asturiának fordúlt légyen tsak nem az egész erő, minthogy értésire esett, hogy az Anglusok vezére Moore, az alatt, míg a' Frantziák Ó-Kastiliában tanyáztak, Uj-Kastiliába bétvén, a' Bayonne és Madrid között való közösülést ketté akarta vágni. Egy Anglus tsapat már Valadolidnál állott, és az Anglus lovasok Palentziaig tsapkodtak ki. A' Dalmatziai Hertzeg ekkor hátra vonta magát a' Montanai határokról a' Burgosi út' védelmezésére; az ő segittségére pedig, az Abrantesi Hertzeg is elő nyomúlt Vittorián által Burgos felé. —

Igy voltak a' környülállások akkor, midön a' Császár Madridból, azzal a' nagy plánummal, hogy az egész Anglus armádiát elfogja, vagy semmivé tegye, útnak indúlt. A' Frantzia nagy armádia három külömbkülömb útakon közelített az ellenség felé. A' Császári testörző tsapatok a' Ney és Bessieres seregeikkel, Avilán által Toro felé, Lannes és Junot Burgos felől Palentzia fele, Soult (a' Dalmatziai Hertzeg) Sosilla felől Leon felé felesiettek: hanem

az Anglusok és Insurgensek megértvén, hogy nem csak a' Soult armadiája, hanem az egész nagy armádia ellenek ingúlt, magokat Astorga felé (mint a' 21-dik Bulletinból megirtuk) visszafizá vonták.

A' 22-dik Bulletin summázata: — „Marschal Bessieres a' lovasággal Dec. 30 kán az Elza vizén által költözvén, Benavente városán túl kergette az ellenséget. Az Anglusok nem elegendvén meg az Elza hidjának kettévágásával, annak még kölabait is felvettették minák által. Hafzontalan pufzítás, és káros a' lakosoknak. Benaventében azt hirtelték-el az Anglusok, hogy az Elza partjain 5000 Frantzia lovast vertek meg, 's hogy a' tsatázó mező holt testek által fedeztetne. Erre nézve a' Benaventei lakosok nagyon tsudálkoztak, hogy a' verekedés után a' tsatázó mezőt megvizsgálván, három elesett Anglusnál és két Frantziánál többet halva nem találtak. Ez a' 400 embernek 2000 ellen való verekedése, nagyon ditsőséges a' Frantziákra nézve. Az Anglusok vesztése ezen előljáró csoportok között történt verekedésben, sokkal több volt, mint a' Frantziáké. Az Anglusok olyan sebességgel hátráltak, hogy betegeiket és sebeseiket is az ispotályban hagyták; egy, sátorokkal és ruházattal rakott szép magazinumot felgyujtottak; a' sebes vagy kifáradott lovakat agyonlövöldözték; nem lehet hinni, melly igen nehezteltek a' Spanyolok, midőn több száz lovakat, pistolyok által, a' mi szokásunk ellen, ilyen módon agyon lövöldöztetni láttak. Némelyek valami áldozatnak, valami vallási dolognak nemét is gondolván a' tselekedetben látni, különös képzelődést kaptak az Angliai vallásról. —

„A' verekedés után Dec. 29-dikén, a' nevezett

víz áradni kezdvén estvig úgy megnőtt volt, hogy gázlóban által nem lehetett rajta menni. Ekkor történt a' víz' közepén, hogy Gen. Lefebvre, mikor már csak nem oda fulladt volna, lefelé tsapattatván, azon parthoz vitetett, a' hol Anglusok voltak, és elfogatott. — „A' futó Anglusokat mind oda hagyják a' Német katonák. Mi, ma (31. dikben) Astorgában leszünk Galliczia szélén.“

A' 23. dik Bulletinben is igen kevés hadi tudósítások találhatók: annál több okoskodások az Anglusok ellen. Jan. 1. ső napján jött ki, ez is Benaventében, a' hol a' 22. dik: — “

„A' Dalmatziai H. tzege (így ír a' Frantzia tudósító) Dec. 30. kán Mancillába megérkezett, a' hol az ellenség bal szárnyát a' Marquis Romana vezérlése alatt formálták az insurgensek, a' kiket Generál Franceschi az első reájok való ütés által megfuzasztván, közzülök sok embert megölt, elvette két zászlókat, elfogott egy Oberstert, két Oberstlieutenantot, 50 fő tiztet, és 1500 köz embert; 's az után 31. dikben Leonba bémenvén, 2000 beteget talált ott. Az az insurgents armádia, melynek vezérlését Romana Blákétől által vette, Bilbaonál 50,000, itt Mancillánál pedig leg feljebb 5000 emberből állot. etc. etc.“

Ebben a' Bulletinben is igen sajnálja a' Frantzia tudósító azt, hogy Benaventében azt a' szép magazinumot felégették az Anglusok, a' melyben sok sátoron és egyeben kívül, 4000 takaródzó, és sok Rhum találtatott. — Megjegyzésre méltok pedig még ugyan ezen Bulletinben a' következő kifejezések: — “

„Az Anglusok Spanyol országai expeditiójának

történeteik szép beszédekre fognak a' Parlamentomban materiát szolgáltatni. Tudtára kell adnunk az Anglus nemzetnek azt, hogy: az ő armádiája három hónapokig vesztegelt Spanyol országban, midőn az alatt jó segítségére lehetett volna a' Spanyol armádiának; hogy az ő armádiájának vezérjei, avvagy azok, a' kik ezeknek eleikbe a' rendelkezéseket adták, azt a' nagy gyávaságot tselekedték, hogy akkor nyomultak előre, mikor a' Spanyol insurgensek már semmivé voltak tétettelve; és hogy végezetre az ő armádiája futással kezdette-el az ujj esztendőt; azon ellenség által, mellyel nem mérészelt megverekedni, 's azoknak átkaik által, a' kiket felingerelt és a' kiket segíteni köteleztetett volna, üzettetvén. Ilyen próbatételek' és rezultátumok tsak attól az országtól telhetnek-ki, a' melynek nintsen kormányzó széke. Fox, sőt még Pitt sem tett volna ilyen hibákat. Frantzia ország ellen, a' melynek száz ezer lovas katonái, ötven ezer mindenféle igavonó tábori lovai, kilentz ezer gyalog katonái vannak, Angliának a' száraz földön tsatáznia akarni, annyi, mint a' bolondságot, a' leg felsőbb pontig üzni; annyi, mint a' gyászatot szomjúhozni; annyi végezetre, mint úgy kormányozni Nagy Britanniának dolgait, mint a' Thuillieriai Udvar önnön maga kívánhatja, etc.

A' 24 dik Bulletin így következik: — “

„ Astorgából, Jan. 2 kán, 1809-ben. A' Benaventéből Astorga felé vivő útat az Anglusok döglött lovaik, terehhordó és munitziós szekereik fedik. Astorgában, posztóval, takaródzóval, és egyéb tábori készületekkel rakott magazinumokat találtunk. Gen. Colbert, az Istriai H. tzege előlmenő csoportja vezére, 2000 embert fogott-el, és 40 fo-

goly Frantziát szabadított ki a' fogságból. A' Romana serege majd egészen oda van; annak maroknyi maradványát, minden, lábbéli, egyéb ruhazát, zsold, és eledél nélkül, mint semmit úgy lehet tartani. —

„A' Dalmatziai Hertzegre bizta Napoleon Császár azt a' ditsőséges expeditziót, hogy egész addig a' helyig kergesse az Anglusokat, a' hol hajóra akarnak ülni, és hajtsa a' tengerbe őket mindenestől fogva. Tudni fogják az Anglusok, mennyibe kerüljön egy gondolatlan mozdulást tenni a' Frantzia armádia előtt. Az ő Leonból és Gallicziából való kiűzöttetések, és armádiájok' egy részének öfszerontatása, meg fogja őket kétségen kívül arra tanítani, hogy a' szárazon való próbatételeikben vigyázóbbak legyenek.

„Egész Januárius 1-ső napján nagy hópillák estek. Ez az idő, melly a' Frantzia seregeknek igen alkalmatlan, bizonyosan még sokkal alkalmatlanabb annak az armádiának, a' melly hátráló marschot vezet. —

„Kataloniában bement Gen. Saint-Cyr, Barcelonába. Saragoisánál elfoglalták a' Coneglianói és Trevisói Hertzegek a' Mont-Torrerói ellenséges tanyát nem nagy vesztéssel. Elfogtak az insurgensek között valami 1000-ret, 's a' várost azután egészen körülvették. A' minázók hozzá fogtak munkáikhoz. —

„Extremadurában Dec. 24-ikén Gen. Sebastiani a' maga osztályával a' Tagus vizén Arzobisponál általmenvén, az Extremadurai armádia' maradványát megtámadta, a' melynek megzavarására elegendő volt a' 28-dik Fr. gyalog Regiment. Ugyan azon napon

ment által ugyantsak a' Tagus vizén Almaraznál a' Danczkai H. tzeg a' Gen. Valence ofztályával. Négy ágyuk, tizenkét munitziós szekerek, négy vagy öt száz foglyok, és külömbkülömb magazinumok, 's ezek között nevezetesen egy felette nagy sátoros magazinum, tették ezen napi nyeresegünket. — „A' Frantzia insurgens armádia maradványa nem kapott zsoldot sok hónapoktól fogva. “

P r u f z f z i a.

A' Pruszszus Regementek (igy irnak Berlinből), mellyeknek December vége felé meg kellett volna ezen városba érkezni, még meg nem érkeztek: de nem tsuda, minthogy jó időben is hat hetek kívántatnak arra, hogy Pruszszziából ide érkezhessenek. — A' Királyi familia tagjai még Februariusban fognak megérkezni. — Berlin felé való útozáásoknak alkalmatosságával, minden városokon és helységekben hangszó alatt jönnek által, visszsa érkezések után pedig Te Deum laudamus énekeltetik, és a' Sz. David 50 ik Soltárának 14. ik verséről prédikátziók tartatnak mindenütt.

Azt irják a' mostani Pruszszus Ministerekről, hogy ezek mind nagy tudományú fiatal emberek, a' kiknek elmebéli talentomaik az idő pallérozottságával egy forma lépések fzerént tökéletesültek, 's nem tsak Ministeri hivataljokhoz kívántató tehetséggel ditsekedhetnek, hanem a' mesterségekben és tudományokban is igen jártasok. Mint illyenek, a' Ministerek között Altenstein és Dohna, a' Statustanátsosok között pedig Schön, Heydebrecht, Humbold, és Klewitz neveztetnek meg.

A' Pruszszus Király és Királyné a' mult hónap

28-dikán Memelből Pétersburg felé tovább indulván, estvére Bartowba érkeztek, a' hol Orosz Császári konyha által várattattak. Polangentől, t. i. az Orosz határszéltől fogva, mindenütt 30 Huszárok által kísértetnek, kikkel egy tizt és egy trombitás van, a' kik stáztionként váltatnak-fel. Minden várról vagy erősről, a' melly mellett elútoznak, 150 ágyulövések által tiszteltetnek ő F. gek. Két Királyi Princzek vannak ő Felségekkel; egyéb kísérők nem számosok; a' leg alább való tseléddel egygyütt 52-ten vannak. Dec. 30 dikán Rigába érkezett az utazó sereg. A' polgárok pompás serege's az örizen ott lévő katonaság által tiszteltetett. Az ágyuk durrogtak; a' város szépen meg volt estve világosittatva egészfzen. A' Rigai Kereskedők 40 ezer Rubelt gyűjtvén magok között özfize, fényes bált adtak tizteletekre ő K. F. geknek. Petersburgban is nagy és olyan készületekkel várják ő F. geket, a' milyenre ott nem emlékeznek; p. o. oda való bemenetelekkór 46 Orosz Batalionok fognak parádét tenni. —

Magyar Oroszág.

Itt következik az a' hathatós beszéd, mellyet T. N. Bihar vármegye Fő Ispányi Administrátora M. Gróf Rhédei Lajos Ur eö N. ga a' mult Dec. 19 dikén a' T. Vármegye' Gyűlésében elmondott: —

Régen ohajtott örömet értem-el ma, midőn szintén öt hónapok után a' Tekintetes Kendekek ily számos Gyülekezetében nem tsak szives tizteletemet újra bizonyítani, de egyfzermind azzal a' dicső Jussal való elésre is alkalmatofságot szolgáltatni fzerentsém vagyon, hogy önnön Polgár Társaink,

Atyánkfiai és Barátink közzül, bölts általlátások fzerént magoknak Tisztviselőket szabad voksal választ-hassanak.

A' Fő Ispányi Hivatalt előttem itten viselt Erdély Országi Fő Cancellarius Ur ő Excellentiáját távol léte hátráltatta ugyan ezen Nemes Megye Magistratusának a' törvényesen ki szabott 3 esztendő fzerént való meg ujitásában; de ez az idő haladás annyival világosabb bizonyysága azon sikeres munkás-ságnak, melyel ezen Nemes Magistratus mind köte-lefségének, mind a' közönséges bizodalomnak meg-felelt. — Részemről a' Nemes Magistratusnak ditsé-retesen folytatott munkálkodását érzékeny szivvel megesmérem, és haláadatos indulattal köszönöm. — Azonban törvényes kötelefségemnek tartózván ele-get tenni, ezen Magistratust, melynek választásá-ban mint magánosságban élt Polgár nem kevés részt vettem vólt, és a' melynek Tagjai azon idő alatt, hogy Felséges Urunk kegyelménél fogva kormányo-zásom alá rendeltettek, megelegedésemet elnyerték; mostani Hivatalának további folytatásától ezennel felkelletik oldoznom.

Mely nevezetes alkalmatofsággal szabad légyen Tekintetes Statusok a' Polgári alkotmányok visgálói által kérdésbe vett azon különböző vélekedésekről rövideden említést tennem, — ha valyon a' közön-séges Társaságok javának elősegéllésére a' Tisztvise-löknek Hivatalokban állandóul való megmaradása, vagy változtatása szolgálhat e' hathatósabb eszközü? —

Egy részről az állittatik, hogy akármely Hiva-tal nyomos folytatásának mesterségére hofszas ta-pasztalás a' leg biztosabb oktató, és egyedül szor-galmatos tanuság által lehet arra menni, hogy az

ember alkalmas időben szólani, 's halgatni tudjon; — az árnyéket a' valóságtól meg különböztetse, — az igazgatása alatt lévőknek mindennemű tulajdonságát kitanúlja, — a' Kormányoztattakra nézve is kedvetlen dolog ujjabb-ujjabb Vezérlőnek igazgatásához szabni, azoknak különböző bánások módjához alkalmaztatni magokat — és ha oly tökéletességre mehetnénk is, hogy kötelefségeinket szolgáljunk kezdetével már vóltaképen tudnánk; valyon egy olyan Tisztviselőtől, a' kinek Hivatala rövid határok közzé szorittatik, várhatni-e' a' Köz jóra törekedő epekedést? — midőn előre látja, hogy őtet jó intézetinek végre hajtásától nem csak az időnek rövid volta kizárja, de különböző lévén az embereknek mind tehetősége, mind értelme, gyakorla egy eleven Tisztviselőnek hafznos törekedéseit azutánna következőnek bádgyatsága sikeretlenné teszi. — Ha csak egy gyümölsös kertnek meg öröködését az abban lévő plántáknak kifzedése, 's ujjabbakkal való béültetése hátráltatja, valóban a' köz dolgok jó folyamattján nyugvó köz boldogság előmenetelében akadálnak látszik, ha a' probált személyek helyébe tapasztalás nélkül szükölködő tagok állittatnak elő; — minden Kormány gyakorlott kezeket kíván, a' gyakorlás pedig és próba nem csak idő töltéssel jár, és a' rendtartás jó folyamatját gyakran kotzkáztatja; de a' tanulókat mint egy a' mester eleibe tenni láttatik.

Más részről ugy tettzik, hogy a' Tisztviselők változtatása a' természetnek rendtartásához van alkalmaztatva, mely mindeneket a' változtatásnak törvényre alárekesztett, és egyedül az által tart fel. — Szintén addig nem esmért határt Romának hó-

dóltató hatalma, míg köz Tifzviselőit változtatta, és ama' nagyra látó erőszakos Máriusnak a' Consuli méltóságba hét ízben lett maga befészkelése hozta hanyatlásra a' Világ ezen diadalmas Urának megszűze kiterjedett ditsőséjét. — Az illendőség és igazság is kívánnya, hogy a' Virtusnak tartozó jutalomba mentül többen részesüljenek, és akár betsület akár teher legyen a' Hivatal, az az érdemesektől meg ne tagadtasson; ellenben a' teher hordozása is közönséges legyen — és valamint a' Haza eránt való édes tartozás egyformán kötelez minden Polgárt, annak szolgálatjára szintén úgy a' Hazának is dajkálkodó tulajdonsága, hogy Virtussal ékeskedő fiait személy válogatás nélkül meg jutalmaztassa. — Ha egy egész emberkorig ugyan azon személyek állandóul folytatnák a' Hivatalokat, nem szenvedne-e' a' közönséges Társaság azoknak halálával hajó törést? — Végtére több ide tartozó okoskodások elmellőzésével a' mondatik, hogy valamint az értz elkopik; — a' leg keményebb rugónak mozgató ereje a' izünetelen való hafzonvétel által meggyengül; — és még ama nagy erejű Átlás is a' vállain fekvő roppant teher könnyebítésére Herculest reá birni kénytelenített; — szintén úgy a' terhes Hivataloknak hofzfas folytatása a' leg serényebb munkáságu férfiut is ellankasztja.

Ezen különböző kettős vélekedést ditső Eleink Hazánk rendtartására nézve egymáshoz mérsékelvén remekét adták Polgári rendszabásokban való járatos vóltoknak; mert mind az állandó Hivatal viselésből, mind a' Tifzteknek gyakori változásából származott vizás következéseket böltsen eltávóztatván, azt a' mi ezen egymással ellenkező feltételekből a' köz jó-

nak elősegelésére alkalmaztatható volt, Hazánk hazánára fordították.

Ugyan is valamint a' Napot éltető, és világosító erővel felruházott bölts természet az azon égi test körül ragyogó, és tölle világofságot költsönözö tsillagok közzül némelyeket egy pontban fel függeszteni, némelyeket pedig mindenkori mozgásba tartani láttatik; hasonlóképen mezfze látó Eleink is a' Királyságot mind a' bétöltő Hatalomnak közép pontját, és minden Hivatalokra fényt sugározó Méltóságot a' születés során is meg erősítették; a' főbb rangú Tifztségeket állandóbbakká tették, a' Vármegye Tifztviselőire nézve pedig, kik a' bétöltő Hatalomnak leg mulhatatlanabb mőzgásban lévő eszközei, azt a' rendet szabták, hogy az önnön karikájokat rendes idő szakaszokban megkerülni szokott tsillagok módjára, három esztendő eltelése után változás alá eszenek: mindazáltal sem egy átaljában, sem részszereént leendő változtatásokat kötelefséggé nem tették; hanem hogy a' fenn forgó környülállásokhoz képpes, akár egyről-egyig meg marasztalsanak, akár részszereént változtalsanak, a' Nemesi Rendnek tettzésére bizták. — Egyfzersmind minthogy a' Hivatal viseles nem ága a' kereskedésnek, sem nem élelem módja, és annak tárgya nem a' gazdaság szaporítása, hanem a' köz boldogság elősegéllése, igaz Magyar Öseink is a' Hivataloknak valóságos érdemét nem a' bér nagy vóltához, hanem a' hiv szolgálatnak belső érzéséből származott betséhez mérsekelvén, az 1435-dik esztendőbéli 2-dik, 1486. esztendőbéli, 9-dik és 1723-dik esztendőbéli 56 ik törvény tikkelye szereént arra is ki terjesztették nemes gondoskodásokat, hogy az önnön haszon keresés valami módon

a' Közjónak eleibe ne férkezhesen. — Mely termé-
szethez alkalmaztatott mesterséges intézetnek fő
tzielja; — hogy az érdemesek mindenkori és nem
késedelmes jutalomra számot tarthassanak; — hogy
a' köz dolgok folytatására alkalmas férfiak serege
öregbüljön; hogy a' Hivatalok viselésével öfzve köt-
tett kedvetlenség miatt a' szolgálat terhétől senki
meg ne unatkozzon; — hogy a' Nemzetnek törvé-
nyel mérsékelt szabadsága az olyanok által meg ne
tsonkittafson, kik a' Hivatalnak hofzizatskás birásá-
nál fogva magokat elbizván, mások elnyomattatására
vetemedhetnének.

Ezen szabadságnak gyakorlása Tekintetes Sta-
tusok a' mai öfzve jövetelünknek is fő tzielja, és mint-
hogy —

A' szabadság erőltetést nem szenved —

A' szabadsággal a' részre hajlás ellenkezik —

A' szabadság a' mások Jufsaiba való elegyedés-
sel öfzve nem fér —

A' szabadság a' mások inyének való kedvezéssel
együtt meg nem áthat —

A' szabadság mások vétkes elaltatásával vagy
édesgető eltsábitásával meg nem egyez.

Egy szóval az igaz szabadság kinek kinek ön-
nön józan gondolkodású tettzésétől függő, magát ide-
gen sugallás által vezettetni nem engedő, és máso-
kat is tulajdon érzéséik követésében meg hagyni ki-
vánó okos indúlat. — Tökéletesen meg vagyok a'
Tekintetes Statusoknak szokott egyenefségéről, és
nemesi nagy lelküségéről gyözödve, hogy ezen gon-
dolkodás módjában vélem egyetértvén, ugyan azon
egyenes lélektől vezéreltetve fogjuk mostani fogla-
latofságunkat elrendelni.

Valóban Tekintetes Statusok ma vetjük meg újra egynéhány esztendőre ezen Nemes Vármegye boldogságának és díszének egyik nevezetesebb talpkövet, és én Felséges Fejedelmünk és Hazánk szolgálatja eránt viseltető megtántorithatatlan buzgósággal a' szegény adozó népnek pártfogását szivemen hordozó kéz igyekezettel, és egy szóval minden bal kedvezést, vagy személyes tekintetet félre tévő egyenelséggel terjesztvén a' Tekintetes Statusok eleibe azoknak neveit, a' kiket hivatalomhoz kaptsolt Jusom szerez, és a' mennyire csak lehetett a' Törvény szoros értelméhez képpent mint Candidatusokat kijegyeztem, méltóztatásnak a' választást szokott figyelmeteségek szerez a' hely — a' dolog, és önnön személyünk méltóságához alkalmaztatva, minden illendőséggel meg tenni. — Fordittsuk arra minden igyekezetünket, hogy a' költsönös bizodalom, igaz barátság, és hazafiui szerezet egymással kezert fogván, a' Tekintetes Statusok bölts választások által jó Fejedelmünk és Kedves Hazánk szolgálatjára oly érdemes és alkalmas férfiakat állítsanak, kik buzógnak az igazságot, kövessék a' tsendességet, légyenek fáradhatatlanok a' közjónak előmozdításában.

* * *

Ki vagynak immár Tekintetes Statusok ezen Nemes Vármegyének érdemekkel tellyes Tagjai közül az Uj Magistratualis Tiszt Urak szemelve, a' kiknek kötelelsége, hogy a' jó erköltsre nézve tükörül, az előmeneteles munkáságba példa gyanánt szolgáljanak. — De minémü ábrázattal is bátorkodnék valaki mást olyan hibáért megfenyíteni, melyben maga lélekzik? — lehet e' az, a' köz boldogságnak elő-

segéllésében munkás, a' ki önnön indulatin uralkodni nem tud? Ki bizná az Itélet - tételt arra, a' kit a' személyes tekintet, vagy hafzon keresés meg vakit? —

Valóban a' Vármegye Hivatala mind a' vele egybe köttetett külömb külömbféle foglalatofságoknak méltóságára, mind az ahöz meg kívántató Nemes tulajdonságoknak különös vóltára nézve nagy tekintet érdemel; mindazáltal éppen nem a' Hivatal Neve, hanem a' Hivatali tartózásnak fzentül való teljesítése ad just arra, hogy figyelmet, fzivefséget, tekintetet, sőt tiszteletet is kívánhafsanak; — egy fzóval a' ki azt akarja, hogy őtet betsüljék, leg elsőbben is magának kell mind magát, mind másokat meg betsülni.

De jól tudván, hogy mind ezekre nézve ugyan azon egy értelem van fziveinkbe óltva, végét fzakalztom ezen fontos tárgy felől való elmélkedésemnek, és az az édes reménység táplál, hogy az igazság kifzolgáztatása eránt való meg tántorithatatlan vonfzást — a' köz jónak változást nem esmérő fzeretetét — a' közönséges végezéseknek bé teljesítésén munkálkodó fáradhatatlan igyekezetet, — a' Törvényeknek az itéletek alá bizandó esetekre bé hunyt szemmel való alkalmaztatást tévén a' Nemes Magistratus Hivatala fogjtatásának sinór mértékéül, és meg ujjitott hitét fzüntelen fzeme előtt tartván, — Kegyelmes Királyunk fzolgálatját, édes Hazánk boldogulását, a' Nemesi Rend szabadságának feltartását, és az adozó népnek megmaradását, vélem egybe tsatolt buzgósággal előmozditani, nem tsak igyekezik, de tsalhatatlanul elő is fogja sikeresen segiteni.